

2025/1539

2025 7 25

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2025/1539

2025 m. liepos 18 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl PVM taisyklių, susijusių su apmokestinamaisiais asmenimis, sudarančiais sąlygas nuotolinei prekybai importuojamomis prekėmis, ir susijusių su specialios schemos, skirtos nuotolinei prekybai prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, ir specialių importo PVM deklaravimo ir mokėjimo procedūrų taikymu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialiosios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) įrodyta, kad naudojantis vieno langelio principu veikiančia importo sistema (IOSS) palengvinamas ir užtikrinamas geresnis PVM prievolių vykdymas, susijęs su importu, ir taip užtikrinama, kad nebūtų konkurencijos iškraipymo, kenkiančio Sąjungos prekių atsargoms, nes mažos vertės siuntų importui iš trečiųjų šalių Sąjungos vartotojams taikomas mokesčių surinkimas yra ne toks veiksmingas. Atsižvelgiant į eksponentiškai didėjantį importą, būtina toliau skatinti naudotis IOSS sistema. Todėl, siekiant to tikslo, tiekėjams arba tiekėjais laikomiems asmenims, kurie nėra registruoti IOSS sistemoje, tačiau tiekia prekes pagal IOSS sistemą, paprastai turėtų tekti prievolė sumokėti importo PVM ir PVM už importuojamas prekes, parduodamas vykdant nuotolinę prekybą, galutinės prekių paskirties valstybėse narėse; dėl šios priežasties būtų reikalaujama registruotis kiekvienoje iš tų valstybių narių;
- (2) siekiant apsaugoti valstybių narių mokestines pajamas, Sąjungoje neįsisteigę ir IOSS sistemoje nesinaudojantys tiekėjai arba tiekėjais laikomi asmenys turėtų būti įpareigoti paskirti fiskalinį agentą, kuris prisiimtų visas PVM prievoles, susijusias su visomis reikalavimus atitinkančiomis importo siuntomis. Tačiau ta pareiga neturėtų būti taikoma, jei tiekėjas arba tiekėjais laikomi asmenys yra įsisteigę Komisijos įgyvendinimo sprendime (ES) 2021/942 ⁽³⁾ nurodytoje šalyje arba šalyje, su kuria importo valstybė narė yra sudariusi susitarimą dėl savitarpio pagalbos. Siekiant pagerinti vykdymo užtikrinimą, prievolė naudotis fiskalinio agento paslaugomis yra tinkama ir proporcinga priemonė Sąjungoje neįsisteigusiems tiekėjams arba tiekėjais laikomiems asmenims, kurie nesinaudoja IOSS sistema;
- (3) tokio fiskalinio agento PVM mokėjimui skyrimo sąlygos turėtų būti suderintos su už Sąjungos ribų įsisteigusių tiekėjų arba tiekėjais laikomų asmenų pareiga paskirti tarpininką IOSS sistemos naudojimui, kad būtų užtikrintos vienodos PVM už importuojamas prekes, parduodamas vykdant reikalavimus atitinkančią nuotolinę prekybą, rinkimo sąlygos. Todėl tam tikri už Sąjungos ribų įsisteigę tiekėjai arba tiekėjais laikomi asmenys turėtų būti įpareigoti turėti fiskalinį agentą tiek importo PVM, tiek nuotolinės prekybos importuojamų prekių PVM tikslais kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje vykdomas toks tiekimas. Tačiau, kadangi, kai nesinaudojama IOSS sistema, importo valstybė narė ir galutinės prekių paskirties valstybė narė nuotolinės prekybos importuojamomis prekėmis atveju bus ta pati valstybė narė, gali nereikėti paskirti dviejų atskirų fiskalinių agentų toje konkrečioje valstybėje narėje;

⁽¹⁾ 2025 m. liepos 8 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C, C/2024/1579, 2024 3 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj>.

⁽³⁾ 2021 m. birželio 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/942, kuriuo nustatomos Tarybos direktyvos 2006/112/EB taikymo taisyklės, susijusios su trečiųjų šalių, su kuriomis Sąjunga yra sudariusi savitarpio pagalbos susitarimus, kurių taikymo sritis panaši į Tarybos direktyvos 2010/24/ES ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010, sąrašo sudarymu (OL L 205, 2021 6 11, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

- (4) jei IOSS sistema nesinaudojama, reikalavimus atitinkančių siuntų importo PVM tiesiogiai surenka galutinės prekių paskirties valstybė narė, t. y. valstybė narė, į kurią importuojamos prekės. Tačiau tais atvejais, kai naudojamos IOSS sistema, importas neapmokestinamas importo PVM, o nuotolinės prekybos importuojamomis prekėmis PVM surenka ir sumoka tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo savo registravimosi valstybei narei, kuri perduoda PVM atitinkamoms vartojimo valstybėms narėms. Todėl nustatant fiskalinio agento paskyrimo sąlygas, kai nesinaudojama IOSS sistema, reikėtų atsižvelgti į šią situaciją. Nustatant tarpininko paskyrimo sąlygas, kai naudojamos IOSS sistema, valstybėms narėms leidžiama reikalauti garantijų, kurios būtų pakankamos ir proporcingos rizikai, susijusiai su asmenimis ir sandoriais, dėl kurių tarpininkaujama;
- (5) netiesioginiams atstovams muitinėje tenka svarbus vaidmuo vykdant su siuntų importu susijusias procedūras. Nors jų užduotis visų pirma apima muitinės taisyklės, jie gali atlikti aktyvų vaidmenį užtikrinant, kad būtų surenkamas importo PVM. Šiuo metu tai įmanoma, kai netiesioginis atstovas muitinėje yra paskiriamas asmeniu, kuriam tenka prievolė sumokėti importo PVM. Tačiau pagal šią direktyvą nustatytas priemonės, kuriomis skatinama naudotis IOSS sistema, prievolė sumokėti importo PVM galėtų tekti netiesioginiam atstovui muitinėje, kai netiesioginis atstovas muitinėje veikia kaip asmens, kuriam tenka prievolė sumokėti importo PVM, fiskalinis agentas. Kadangi netiesioginis atstovas muitinėje, atliekantis fiskalinio agento funkciją, yra galimybė, o ne pareiga, tikslinga suteikti galimybę valstybėms narėms nustatyti, kad netiesioginiams atstovams muitinėje, kurie neatlieka fiskalinio agento funkcijos, tektų prievolė solidariai sumokėti importo PVM, kad būtų užtikrintas importo PVM mokėjimas. Be to, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė nustatyti, kad kiti asmenys, pavyzdžiui, tie, kuriems tenka prievolė sumokėti skolą muitinei su muitais susijusių pažeidimų atveju, tektų prievolė solidariai sumokėti importo PVM;
- (6) pagal šią direktyvą nustatytas priemonės, kuriomis skatinama naudotis IOSS sistema, tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo yra sistemingai atsakingas už importo PVM. Todėl, kai tiekėjas, tiekėju laikomas asmuo ir, kai taikytina, jų paskirtas fiskalinis agentas arba asmuo, kuriam gali tekti prievolė solidariai sumokėti importo PVM, nesilaiko PVM prievolės, susijusios su tam tikromis importuojamomis prekėmis, tos prekės nebus išleistos į laisvą apyvartą. Siekiant, kad įsigyjantis asmuo nepatirtų neigiamų pasekmių dėl asmenų, kuriems tenka prievolė mokėti importo PVM, reikalavimų nesilaikymo, valstybės narės turėtų galėti leisti, kad įsigyjantis asmuo, jei įsigyjantis asmuo sutinka, sumokėtų importo PVM, kurį turi sumokėti tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo, jei tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo nevykdo registracijos ir mokėjimo prievolių ir kai tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo yra nežinomas importo metu muitinės deklaraciją pateikiančiam asmeniui. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leista nustatyti tinkamas tos galimybės taikymo sąlygas ir procedūras, siekiant užtikrinti, kad įsigyjančiam asmeniui mokant importo PVM nesumažėtų priemonių, kuriomis skatinama naudotis šia direktyva nustatyta IOSS sistema, veiksmingumas. Tuo mokėjimu neturėtų būti daromas poveikis įsigyjancio asmens galimybei susigrąžinti importo PVM iš tiekėjo arba tiekėju laikomo asmens pagal atitinkamą civilinę teisę. Kadangi šia galimybe siekiama įveikti sunkumus, kylančius dėl perėjimo nuo įsigyjancio asmens atsakomybės prie tiekėjo arba tiekėju laikomo asmens atsakomybės už importo siuntas, Komisija turėtų įvertinti, ar tų taisyklių tolesnis taikymas užbaigus muitinės reformą yra pagrįstas;
- (7) pagal Tarybos sprendimo 2006/112/EB ⁽⁴⁾ XII antraštinės dalies 7 skyriuje nustatytas specialias procedūras asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti importo PVM, susijusį su importuojamomis prekėmis, parduodamomis vykdant reikalavimus atitinkančią nuotolinę prekybą, yra įsigyjantis asmuo. Tai prieštarauja tikslui perkelti įsigyjancio asmens atsakomybę tiekėjui arba tiekėju laikomam asmeniui ir nustatyti, kad jie būtų sistemingai atsakingi už importo PVM, susijusį su tomis prekėmis. Netgi tais atvejais, kai importo PVM moka įsigyjantis asmuo, ši prievolė ir toliau iš esmės tenka tiekėjui arba tiekėju laikomam asmeniui. Todėl specialios procedūros nebeturėtų būti taikomos ir turėtų būti panaikintos;
- (8) pagal 2011 m. rugšėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽⁵⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie savo perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Šios direktyvos atžvilgiu teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (9) kadangi šios direktyvos tikslą, t. y. paspartinti bendros registracijos PVM tikslais Sąjungoje koncepcijos įgyvendinimą, galima pasiekti tik Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;

⁽⁴⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

⁽⁵⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

(10) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2028 m. liepos 1 d.

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) 201 straipsnis pakeičiamas taip:

„201 straipsnis

1. Importo atveju PVM moka asmuo arba asmenys, kuriuos importo valstybė narė laiko ar pripažįsta turinčiais prievolę sumokėti PVM.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, tiekėjas arba, kai taikytina, tiekėju laikomas asmuo, pagal 14a straipsnio 1 dalį vykdomas nuotolinę prekybą prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, kurios atitiktų reikalavimus XII antraštinės dalies 6 skyriaus 4 skirsnyje nurodytai specialiai schemai taikyti, yra asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti importo PVM.

3. Jeigu šio straipsnio 2 dalyje nurodytas tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo yra įsisteigęs ne Bendrijoje, o trečiojoje šalyje, su kuria nei Sąjunga, nei importo valstybė narė nėra sudariusi savitarpio pagalbos susitarimo, kurio taikymo sritis panaši į Tarybos direktyvos 2010/24/ES (*) ir Reglamento (ES) Nr. 904/2010 taikymo sritį, tas tiekėjas arba tiekėju laikomas asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti importo PVM, paskiria fiskalinį agentą importo valstybėje narėje.

4. Kai prekių importas neapmokestinamas pagal 143 straipsnio 1 dalies ca punktą, šio straipsnio 3 dalis netaikoma.

(*) 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>);

2) įterpiamas šis straipsnis:

„201a straipsnis

Nedarant poveikio 201 straipsnio 2 ir 3 dalims ir jeigu asmenys, kuriems tenka prievolė sumokėti importo PVM, neįvykdo savo mokesčių prievolių pagal tas dalis, valstybės narės, laikydamosi sąlygų ir procedūrų, kurias jos nustato, gali leisti išsigyjantiui asmeniui sumokėti importo PVM, kurį turi sumokėti tie asmenys.“;

3) 204 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Be to, kai apmokestinamąjį sandorį vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, ir su šalimi, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs arba kurioje yra jo buveinė, nėra sudarytas teisinis dokumentas dėl savitarpio pagalbos, kurio taikymo sritis panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (ES) Nr. 904/2010, valstybės narės gali nustatyti, kad prievolė sumokėti PVM tenka neįsisteigusio apmokestinamojo asmens paskirtam fiskaliniam agentui.“;

b) papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo šios dalies pirmos ir antros pastraipų, kai apmokestinamasis asmuo privalo paskirti fiskalinį agentą pagal 201 straipsnio 3 dalį, tas apmokestinamasis asmuo paskiria fiskalinį agentą asmeniu, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM už nuotolinę prekybą prekėmis, importuojamomis iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, kurios atitiktų reikalavimus XII antraštinės dalies 6 skyriaus 4 skirsnyje nurodytai specialiai schemai taikyti.“;

4) 205 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Be to, 201 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad asmeniu, kuriam tenka prievolė solidariai sumokėti importo PVM, turi būti laikomas asmuo, kuris nėra įsigyjantis asmuo ir asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM.“;

5) įterpiamas šis straipsnis:

„205a straipsnis

Ne vėliau kaip 2032 m. kovo 31 d. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, pateikia Tarybai 201 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, 201a straipsnio, 204 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos ir 205 straipsnio antros pastraipos veikimo, įskaitant jų poveikį vidaus rinkos veikimui, vertinimo ataskaitą ir įvertina poreikį toliau taikyti 201a straipsnį ir 205 straipsnio antrą pastraipą, ir prireikus pateikia atitinkamą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

6) XII antraštinės dalies 7 skyrius išbraukiamas.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2028 m. birželio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas priemonės jos taiko nuo 2028 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2025 m. liepos 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

M. BJERRE